

УДК 616.831-005.1/6:548.33]:616-074

В.Ю. Гарбузова

Сумський державний університет

АНАЛІЗ ЗВ'ЯЗКУ Т2255С ПОЛІМОРФІЗМУ ГЕНА ВІТАМІН К-ЕПОКСИДОРЕДУКТАЗИ ІЗ ГОСТРИМ КОРОНАРНИМ СИНДРО- МОМ В ОСІБ З НОРМАЛЬНИМ І ПІДВИ- ЩЕНИМ АРТЕРІАЛЬНИМ ТИСКОМ

Ключові слова: вітамін K-епоксайдоредуктаза, алельний поліморфізм, гострий коронарний синдром, артеріальна гіпертензія.

Резюме. Наведено результати визначення T2255C (rs2359612) поліморфізму гена вітамін K-епоксайдоредуктази у 118 хворих з гострим коронарним синдромом і 234 осіб контрольної групи, що мали нормальній і підвищений артеріальний тиск. Встановлено, що у представників T/C і C/C генотипів показники діастолічного і середнього артеріального тиску достовірно вищі у хворих, ніж у контролі. В осіб з артеріальною гіпертензією гострий коронарний синдром виявляється частіше, ніж у пацієнтів з нормальним артеріальним тиском незалежно від варіантів T2255C поліморфізму гена вітамін K-епоксайдоредуктази.

Вступ

Відкриття алельного поліморфізму генів поставило на порядок денний питання про роль цього явища у розвитку найпоширеніших мультифакторних хвороб людини, серед яких - склеротичні ураження кровоносних судин, що спричиняються до гострих порушень коронарного і мозкового кровообігу. Серед механізмів, які беруть участь у патогенезі артеріосклерозу та тромботичних його ускладнень, серед яких і гострий коронарний синдром (ГКС) називають гени, від яких залежить інтенсивність і спрямованість фосфорно-кальцієвого обміну як в організмі в цілому, так і в окремих тканинах. До таких, зокрема, належить ген вітамін K-епоксайдоредуктази (VKORC1) - протеїну, що бере участь у процесах мінералізації м'яких тканин, підвищує кальцій-зв'язуючу активність білків, чим запобігає ектопічній мінералізації, а отже, і розвитку кальцифікації артерій [12,14].

Одним з важливих факторів ризику атеросклеротичного процесу і наслідків кальцифікації артерій є артеріальна гіпертензія, у патогенезі якої значне місце посідає спадкова схильність, зумовлена однонуклеотидним поліморфізмом багатьох генів [4,5,10]. У списку ще не досліджених генів-кандидатів, що можуть контролювати механізми підвищення артеріального тиску і наслідків артеріальної гіпертензії, зокрема порушень коронарного кровотоку, перебуває і ген VKORC1. Саме це спонукало нас до вивчення асоціації поліморфізму цього гена з розвитком гострого коронарного синдрому у хворих з артеріальною гіпертензією.

На сьогодні описано понад 117 поліморфізмів поодиноких нуклеотидів у гені VKORC1 людини. Більшість із них вивчається з огляду на роль ві-

тамін K-епоксайдоредуктази у метаболізмі кумаринових антикоагулянтів. Дані про роль алельного поліморфізму гена VKORC1, зокрема T2255C поліморфізму, у розвитку серцево-судинних захворювань - малочисельні і суперечливі. Більшість опублікованих робіт, присвячено дослідженням зв'язку генотипів VKORC1 з розвитком ішемічної хвороби серця, інфаркту міокарда, інсульту та венозної тромбоемболії серед населення Західної Європи [6,14]. Що стосується впливу T2255C поліморфізму на розвиток гострого коронарного синдрому у хворих з артеріальною гіпертензією в українській популяції, то ця проблема вивчається вперше.

Представлену роботу виконано в рамках науково-дослідної теми "Роль алельного поліморфізму генів у розвитку патологічних процесів і хвороб", № держреєстрації 0110 U 005038.

Мета дослідження

Провести аналіз асоціації T2255C поліморфізму гена VKORC1 з розвитком гострого коронарного синдрому в осіб з нормальним і підвищеним артеріальним тиском.

Матеріал і методи

У роботі використано венозну кров 118 хворих на ГКС (22% жінок і 78% чоловіків) віком від 40 до 73 років (середній вік - $55,9 \pm 0,89$ роки), що перебували на лікуванні у кардіологічному відділенні Сумської міської клінічної лікарні №1 та 231 практично здорових осіб які проходили профілактичні огляди.

Діагноз гострого інфаркту міокарда та нестабільної стенокардії встановлювали на підставі даних клінічних, електрокардіографічних та біохімічних досліджень згідно з рекомендаціями

експертів ВООЗ, а також відповідно до рекомендацій європейського та американського товариств кардіологів [2,3]. Критерієм залучення до дослідження була наявність типового ангіозного бальового синдрому в спокої тривалістю від 10 до 30 хв упродовж останніх 24 годин до госпіталізації із змінами ЕКГ без навантаження (депресія сегмента "ST" 1 мм та більше або інверсія зубця "T" 2 мм та більше щонайменше у двох суміжних відведеннях). Заключний діагноз нестабільної стенокардії поставлено у 33,5% хворих, гострого інфаркту міокарда - 66,5 % хворих.

У контрольної групи пацієнтів відсутність серцево-судинної патології підтверджували шляхом збирання анамнестичних даних, проведення ЕКГ і вимірювання артеріального тиску. Контрольна група і група хворих на ГКС відрізнялися за віком: середній вік першої ($66,0 \pm 0,95$ років) був істотно вищим, ніж другої ($P < 0,001$). Остання обставина збільшувала надійність контролю, оскільки зменшувалася ймовірність розвитку ГКС у пацієнтів контрольної групи в майбутніх періодах їхнього життя.

Визначення T2255C (rs2359612) поліморфізму гена VKORC1 проводили за допомогою методу полімеразної ланцюгової реакції з наступним аналізом довжини рестрикційних фрагментів при

виділенні їх шляхом електрофорезу в агарозному гелі. Деталі методики генотипування описано в одній з попередніх наших публікацій [1].

Статистичний аналіз проводили з використанням програми SPSS-17. Дані клінічних досліджень перевірялися на нормальній розподіл за допомогою тесту Шапіро-Білка. Достовірність відмінностей середніх величин у групах з різними генотипами визначалася за допомогою методики однофакторного дисперсійного аналізу (ANOVA) та апостеріорного критерію Дункана, а номінальних змінних - за χ^2 -тестом Пірсона. Значення $P < 0,05$ вважали достовірним.

Обговорення результатів дослідження

Завдяки проведенню генотипуванню хворих з ГКС та пацієнтів контрольної групи за T2255C поліморфізмом гена VKORC1 було встановлено частоту окремих варіантів цього гена, а також проведено порівняння її між групами за наявністю чи відсутністю в пацієнтів артеріальної гіпертензії.

У табл. 1 наведено дані про величини артеріального тиску (АТ) у хворих з ГКС і у пацієнтів контрольної групи, залежно від їхнього генотипу за T2255C поліморфізмом гена VKORC1. Як випливає з результатів дослідження, відмінності між

Таблиця 1

Показники артеріального тиску (АТ) у групах порівняння залежно від варіантів генотипу за T2255C поліморфізмом гена VKORC1($M \pm m$)

Показники		T/T	T/C	C/C	F	P_1
Систолічний АТ мм рт. ст.	Контроль	$141,5 \pm 2,35$ (85)	$139,1 \pm 2,53$ (100)	$135,7 \pm 2,97$ (46)	0,956	0,386
	ГКС	$136,6 \pm 2,86$ (32)	$142,4 \pm 2,74$ (49)	$142,43 \pm 2,92$ (37)	1,225	0,298
	P_2	0,247	0,428	0,111		
Діастолічний АТ мм рт. ст.	Контроль	$84,1 \pm 1,07$	$83,2 \pm 1,16$	$82,7 \pm 1,54$	0,266	0,767
	ГКС	$87,2 \pm 1,78$	$89,7 \pm 1,50$	$91,2 \pm 1,46$	1,436	0,242
	P_2	0,112	0,002	0,0002		
Пульсовий АТ мм рт. ст.	Контроль	$57,4 \pm 1,84$	$55,9 \pm 1,86$	$52,9 \pm 2,59$	0,941	0,392
	ГКС	$49,4 \pm 1,86$	$52,7 \pm 1,74$	$51,2 \pm 1,81$	0,804	0,450
	P_2	0,096	0,246	0,658		
Середній динамічний АТ мм рт. ст.	Контроль	$103,2 \pm 1,36$	$101,8 \pm 1,50$	$100,4 \pm 1,74$	0,672	0,512
	ГКС	$103,7 \pm 2,02$	$107,2 \pm 1,83$	$108,3 \pm 1,88$	1,405	0,250
	P_2	0,859	0,031	0,002		

Примітка: F – критерій Фішера; P_1 і P_2 – значимість відмінностей (P_1 - між генотипами за даними однофакторного дисперсійного аналізу; P_2 - між контролем та ГКС за t-критерієм Стьюдента); у дужках – кількість пацієнтів

середніми величинами всіх видів АТ (системічного, діастолічного, пульсового і середнього) були недостовірними як у контрольній групі, так і у хворих з ГКС ($P>0,05$). При порівнянні між групами з'ясовано, що за вивченими поліморфізмами в представників Т/С і С/С генотипів показники діастолічного і середнього АТ були достовірно вищими у хворих із ГКС, ніж у контролі.

При розподілі пацієнтів на тих, що мають нормальній АТ, і тих, у кого виявлено артеріальну гіпертензію (системічний АТ >140 мм рт. ст., діастолічний АТ >90 мм рт. ст.), порівняння частоти досліджуваних генотипів дало такі результати (табл. 2).

Частота генотипів за T2255C поліморфізмом гена VKORC1 у пацієнтів з нормальним артеріальним тиском (НАТ) і артеріальною гіпертензією (АГ) у контрольній групі і в хворих з гострим коронарним синдромом

Генотип	Контроль		ГКС		Контроль + ГКС	
	НАТ	АГ	НАТ	АГ	НАТ	АГ
T/T	60 (38,0%)	25 (34,3%)	16 (34,8%)	16 (22,2%)	76 (37,3%)	41 (28,3%)
T/C	65 (41,1%)	35 (47,9%)	17 (37,0%)	32(44,4%)	82 (40,2%)	67 (46,2%)
C/C	33 (20,9%)	13 (17,8%)	13 (28,3%)	24 (33,3%)	46 (22,5%)	37 (25,5%)
Разом	158 (100%)	73 (100%)	46 (100%)	72(100%)	204 (100%)	145 (100%)
	$\chi^2=0,960$; $P=0,619$		$\chi^2=2,242$; $P=0,326$		$\chi^2= 3,070$; $P=0,216$	

Примітка: Р – статистична значимість відмінностей за χ^2 -критерієм

тиску і ГКС у підгрупах пацієнтів, утворених на підставі їхнього генотипу (T/T, T/C, C/C) виявив статистично значиму залежність між рівнем АТ і ймовірністю розвитку ГКС в усіх підгрупах пацієнтів (табл. 3). В осіб з артеріальною гіпертензією усіх генотипів ГКС виявлявся частіше, ніж у пацієнтів з нормальним АТ.

Підсумовуючи наведені вище дані, маємо підстави стверджувати, що T2255C поліморфізм гена VKORC1, істотним чином не впливає на зв'язки між артеріальним тиском та ГКС. Будучи дійсним фактором ризику, артеріальна гіпертензія є асоційованою з ГКС незалежно від генотипу пацієнтів за цим SNP.

VKOR - інтегральний трансмембраний протеїн, який каталізує відновлення 2,3-епоксиду вітаміну К (КО) і вітаміну К до вітаміну К-гідрохіону (КН2). Молекула VKOR (молекулярна маса 18,2 кДа) складається із 163 амінокислотних залишків [9]. Ген VKORC1 у людини представлено однією копією, яка міститься в короткому плечі 16-ї хромосоми (16p11.2) на мінус-ланцюгу.

Як у контрольній групі, так і у хворих з ГКС, розподіл трьох можливих варіантів генотипу за T2255C поліморфізмом гена VKORC1 не відрізнявся у пацієнтів з артеріальною гіпертензією і в осіб з нормальним АТ. Не виявлено відмінностей і при порівнянні хворих з ГКС та пацієнтів контрольної групи, що мали як нормальній АТ ($P=0,574$), так і артеріальну гіпертензію ($P=0,681$). Встановити статистично значиму відмінність між частотою артеріальної гіпертензії у пацієнтів з різним генотипом не вдалося і при об'єднанні наведених вище двох груп в одну ($P=0,216$).

Аналіз зв'язку між величиною артеріального

Таблиця 2

Довжина гена - 5126 нуклеотидів, він складається з 3 екзонів, розділених двома інtronами. У гені закодовано 163 амінокислотні залишки зрілого білка. [12]

Суть однонуклеотидного поліморфізму T2255C полягає в тому, що в 2-му інtronі гена VKORC1, у 2255 позиції, тимін заміщено на цитозин. Самі собою поліморфізми в інtronах не здатні змінювати послідовність азотистих основ у змістовній частині гена і, таким чином, впливати на якісні характеристики синтезованого протеїну, проте, будучи зчепленими з регуляторними ділянками, можуть зменшувати або збільшувати ступінь впливу тих речовин і молекул, які беруть участь у регуляції активності транскрипції зазначеного гена і тим самим змінювати кількісні характеристики білка.

Ураховуючи наявність серед вітамін К-залежних протеїнів тих, які беруть участь у підтриманні кальцієвого гомеостазу та процесів коагуляції крові в організмі, частина дослідження з вивчення однонуклеотидних поліморфізмів гена VKORC1

Таблиця 3

Частота осіб з нормальним артеріальним тиском і артеріальною гіпертензією у групах порівняння залежно від варіантів генотипу за T2255C поліморфізмом гена VKORC1

Генотип	Тиск	Контроль, n (%)	ГКС, n (%)
T/T	Нормальний АТ	60(70,6%)	16(50,0%)
	Артеріальна гіпертензія	25(29,4%)	16(50,0%)
	Разом	85(100%)	16(100%)
$\chi^2 = 4,329; P = 0,037$			
T/C	Нормальний АТ	65 (65,0%)	17 (34,7%)
	Артеріальна гіпертензія	35 (35,0%)	32 (65,3%)
	Разом	100 (100%)	49 (100%)
$\chi^2 = 12,205; P < 0,001$			
C/C	Нормальний АТ	33 (71,7%)	13 (35,1%)
	Артеріальна гіпертензія	13 (28,3%)	24 (64,9%)
	Разом	46 (100%)	37 (100%)
$\chi^2 = 11,121; P = 0,001$			

були спрямовані на пошук зв'язку генетичної варіабельності останнього з розвитком уражень серцево-судинної та кісткової систем.

Так, Teitchert [et al.] виявили, що представники білої раси, які є носіями мінорного алеля за C1173T поліморфізмом 1-го інtronу гена VKORC1 мають значно вищий ризик розвитку кальцифікації аорти, ніж носії основного алеля [12].

Wang [et al.] з'ясували, що наявність С-алеля в 2255-му положенні гена VKORC1 (C2255T поліморфізм) підвищує більше ніж у два рази ризик розвитку інсульту та ішемічної хвороби серця і більше ніж у три рази - ризик розвитку розшарування аорти. Також вчені виявили, що пацієнти з С/С та С/Т генотипами мали нижчий рівень карбоксильнованого остеокальцину, ніж носії Т/Т генотипу [14]. Lemmens [et al.], на відміну від отриманих у японському дослідженні результатів, не виявили зв'язку C1173T поліморфізму з розвитком ішемічної хвороби серця та інсультом серед населення Західної Європи [8].

Hindorff [et al.] досліджували зв'язок T2255C, C698T та G3730A поліморфізмів гена VKORC1 з розвитком інфаркту міокарда, інсульту та венозної тромбоемболії. Отримані результати показали, що жоден із трьох вивчених SNP не був асоційований із розвитком зазначених серцево-судинних захворювань [6]. Результати щодо відсутності зв'язку T2255C поліморфізму VKORC1 з венозною тромбоемболією підтвердились і у дос-

лідженні Verstuyft [et al.] [13]. Smadja [et al.] також не виявили зв'язку поліморфізму гена VKORC1 з розвитком венозної тромбоемболії, але вже для G-1639A поліморфізму промотору [11]. Проте [Lacut et al.] встановили, що Т/Т генотип за C1173T поліморфізмом пов'язаний зі зменшеним ризиком розвитку венозної тромбоемболії серед населення Франції [7].

Висновки

1. У представників Т/С і С/С генотипів за поліморфізмом T2255C гена VKORC1 показники діастолічного і середнього динамічного АТ достовірно вищі у хворих із ГКС, ніж у контролі.

2. В осіб з артеріальною гіпертензією ГКС виявляється частіше, ніж у пацієнтів з нормальним АТ, незалежно від варіантів поліморфізму T2255C гена VKORC1.

3. Не існує зв'язку T2255C поліморфізму гена VKORC1 з гострим коронарним синдромом в осіб з нормальним і підвищеним артеріальним тиском.

Перспективи подальших досліджень

З урахуванням актуальності проблеми ускладнень атеросклерозу подальші дослідження будуть спрямовані на вивчення асоціації інших поліморфізмів гена VKORC1 з гострим коронарним синдромом.

Література. 1.Дубовик С.І. Частота алельних варіантів гена вітамін К-епоксидредуктази (VKORC1) у хворих з

гострим коронарним синдромом / Є.І. Дубовик, В.Ю. Гарбузова, О.В. Атаман [та ін.] // Ж. клін. та експериментальних мед. досліджень. - 2013. - Т.1, №4. - С.403-407. 2.Bertrand M.E. Management of acute coronary syndromes in patients presenting without persistent ST-segment elevation. The task force on the management of acute coronary syndromes of the European society of cardiology / M.E. Bertrand, M.L. Simoons, K.A. Fox [et al.] // Eur. Heart J. - 2002. - Vol.23. - P. 1809-1840. 3.Braunwald E. ACC/AHA guideline for the management of patients with unstable angina and non ST-elevation myocardial infarction: executive summary and recommendations. A report of the american college of cardiology / E. Braunwald, E.M. Antman, N.H. Brooks [et al.] // American Heart Association task force on practice guidelines (committee on management of patients with unstable angina) // Circulation. - 2000. - Vol.102. - P.1193-1209. 4.Butler M.G. Genetics of hypertension. Current status / Butler M.G. // J. Med. Liban.- 2010.-V. 58.- P. 175-178. 5.Garcia E.A. Genes and hypertension / Garcia E.A., Newhouse S., Caulfield M.J., Munroe P.B. // Curr. Pharm. Des.- 2003.- V. 9.- P. 1679-1689. 6.Hindorff A. Common VKORC1 variants are not associated with arterial or venous thrombosis / A. Hindorff, S.R. Heckbert, N. Smith [et al.] // Journal of Thrombosis and Haemostasis. - 2007. - Vol.5. - P. 2025-2027. 7.Lacut K. Vitamin K epoxide reductase genetic polymorphism is associated with venous thromboembolism: results from the EDITH Study / K. Lacut, C. Laramandy-Gozalo, G. Le Gal [et al.] // J. Thromb. Haemost. - 2007.- Vol.5. - P.2020-2024. 8.Lemmens R. Lack of association between variants in the VKORC1 gene and cerebrovascular or coronary heart disease / R. Lemmens, S. Abboud, L. Vanhees [et al.] // Thromb. Haemost. - 2008. - Vol.12. - P. 2220-2223. 9.Oldenburg J. Vitamin K epoxidereductase complex subunit 1 (VKORC1): The key protein of the vitamin K cycle / J. Oldenburg, C.G. Bevans, C.R. Muller [et al.] // Antioxid. Redox Signal. -2006. - Vol.8 - P. 347-353. 10.Ruppert V. Genetics of human hypertension / Ruppert V., Maisch B. // Herz.- 2003.- V. 28.- P. 655-662. 11.Smadja M.D. No clear link between VKORC1 genetic polymorphism and the risk of venous thrombosis or peripheral arterial disease / M.D. Smadja, M.A. Loriot, L.A. Hindorff [et al.] // Thromb. Haemost. - 2008. - Vol.99. - P. 970-972. 12.Teichert M. Vitamin K Epoxide Reductase Complex Subunit 1 (VKORC1) Polymorphism and Aortic Calcification / M. Teichert, L.E. Visser, R.H.N. van Schaik [et al.] // Arterioscler. Thromb. Vasc. Biol. - 2008. - Vol.28. - P.771-776. 13.Verstuyft C. VKORC1 genetic polymorphism and risk of venous thromboembolism in postmenopausal women: new findings and meta-analysis / C. Verstuyft, M. Canonico, E. Bouazi [et al.] // J. Thromb. Haemost. - 2009. - Vol.7. - P.1034-1036. 14.Wang Y. VKORC1 Haplotypes Are Associated With Arterial Vascular Diseases (Stroke, Coronary Heart Disease, and Aortic Dissection / Y. Wang, Z. Weili, Y. Zhang [et al.] // Circulation. - 2006. - Vol.113. - P. 1615-1621.

АНАЛИЗ СВЯЗИ Т2255С ПОЛИМОРФИЗМА ГЕНА ВИТАМИН К-ЭПОКСИДОРЕДУКТАЗЫ С ОСТРЫМ КОРОНАРНЫМ СИНДРОМОМ У ПАЦИЕНТОВ С НОРМАЛЬНЫМ И ПОВЫШЕННЫМ АРТЕРИАЛЬНЫМ ДАВЛЕНИЕМ

В.Ю. Гарбузова

Резюме. Приведены результаты определения T2255C (rs2359612) полиморфизма гена витамин К-эпоксидоредуктазы у 118 пациентов с острым коронарным синдромом и 234 лиц контрольной группы с нормальным и повышенным артериальным давлением. Установлено, что у представителей Т/С и С/С генотипов показатели диасто-

лического и среднего артериального давления достоверно выше у больных, чем в контроле. У лиц с артериальной гипертензией острый коронарный синдром развивается чаще, чем у пациентов с нормальным артериальным давлением, независимо от вариантов T2255C полиморфизма гена витамин К-эпоксидоредуктазы.

Ключевые слова: витамин К-эпоксидоредуктаза, аллельный полиморфизм, острый коронарный синдром, артериальная гипертензия.

ANALYSIS OF THE ASSOCIATION OF T2255C POLYMORPHISM OF VITAMIN K-EPOXIDE REDUCTASE GENE AND ACUTE CORONARY SYNDROME IN INDIVIDUALS WITH NORMAL AND HIGH BLOOD PRESSURE

V.Yu. Garbuza

Abstract. The aim of the study was to analyze the association of T2255C polymorphism of VKORC1 gene with the development of acute coronary syndrome (ACS) in patients with normal and high blood pressure.

We used venous blood of 118 patients with ACS (22% women and 78% men) aged 40 to 73 years (mean age 55.9 ± 0.89 years). The control group consisted of 234 patients. Definition of T2255C polymorphism (rs2359612) of VKORC1 gene was performed using PCR with the following restriction fragment length analysis of the allocation of them by electrophoresis in agarose gel. Restriction endonuclease NcoI was used for restriction analysis. Statistical analysis was performed by using the software package SPSS-17. Thus, the significance of differences was determined by the χ^2 -criterion. The value of $P < 0.05$ was considered as significant.

The differences between the averages of all types of blood pressure (systolic, diastolic, pulse and mean) were not significant in control group and in patients with ACS ($P > 0.05$). A comparison between the groups revealed that the indices of diastolic and mean arterial pressure in representatives of T/C and C/C genotypes were significantly higher in patients with ACS than in controls. Distribution of genotype variants for T2255C polymorphism of the VKORC1 gene did not differ in patients with hypertension and with normal blood pressure both in control group, ($P = 0.619$) and in patients with ACS ($P = 0.326$). There were no differences when comparing patients with ACS and patients of the control group, who had both normal blood pressure ($P = 0.574$) and hypertension ($P = 0.681$). Analysis of the link between the magnitude of blood pressure and ACS in subgroups formed on the basis of their genotype (T/T, T/C, C/C) showed a statistically significant relationship between the level of blood pressure and the likelihood of ACS in all subgroups of patients: in persons with hypertension of all genotypes ACS detected more frequently than in patients with normal blood pressure.

Key words: vitamin K epoxidereductase, allelic polymorphism, acute coronary syndrome, hypertension.

Sumy State University

Clin. and experim. pathol.- 2014.- Vol.13, №4 (50).-P.27-31.

Надійшла до редакції 05.11.2014

Рецензент – проф. І.А. Плещ

© В.Ю. Гарбузова, 2014